



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 819/23
6.9.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: мр Сретка Јанковића, председника већа, Драгољуба Албијанића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због два кривична дела разбојничка крађа из члана 205 став 1 КЗ у вези члана 60 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Пупавац Жељка, изјављеним против пресуде Основног суда у Вршцу К бр. 91/23 од 08.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2023. године, у одсуству уредно обавештеног АЈТ у Београду, донео је,

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Вршцу К бр. 91/23 од 08.06.2023. године, у погледу правне оцене кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду кривично правне радње окривљеног АА описане у изреци првостепене пресуде, правно квалификује као два кривична дела разбојничка крађа из члана 205 став 1 КЗ у стицају у смислу члана 60 КЗ, за која кривична дела му применом одредби члана 42, 45, 54, 55а, 60 и 63 КЗ утврђује појединачне казне затвора од по 5 (пет) година и 7 (седам) месеци, те га осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.02.2023. године, па надаље, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Пупавац Жељка, одбија као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К бр. 91/23 од 08.06.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело разбојничка крађа из

члана 205 став 1 КЗ у смислу члана 61 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 17.02.2023. године од 14,40 часова. Истом пресудом првостепени суд окривљеном на основу члана 87 КЗ изриче меру безбедности одузимања предмета, па се од окривљеног одузима један лептир нож сходно одредбама члана 258 став 4 ЗКП, а оштећени се са својим имовинско-правним захтевом упућују на парнични поступак. На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП окривљени се ослобађа плаћања паушала и трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Вршцу, због битне повреде кривичног закона и одлуке о казни са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени усвоји жалбу, првостепену пресуду преиначи у смислу жалбених навода и окривљеног АА осуди на казну затвора у трајању од 8 (осам) година,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Пупавац Жељко, из свих законских основа, док се суштински побија пресуда због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да пресуду преиначи и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију.

У свом поднеску Ктж.бр. 882/23 од 11.07.2023. године, Апелационо јавно тужилаштво у Београду, предложило је Апелационом суду у Београду да усвоји жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу, преиначи побијану пресуду и окривљеног АА осуди на казну затвора у трајању од 8 година, а да се одбије жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Пупавац Жељка, као неоснована.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у одсуству уредно обавештеног АЈТ у Београду, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и изјашњења Апелационог јавног тужилаштва у Београду датом у напред наведеном поднеску, нашао:

- жалба јавног тужиоца је основана, док је жалба браниоца окривљеног неоснована.

Наиме, жалбом јавног тужиоца се указује да је првостепени суд повредио кривични закон, погрешно квалификујући дело као продужено кривично дело, уместо да је радње окривљеног описане у изреци пресуде квалификовао као два кривична дела разбојничка крађа из члана 205 став 1 КЗ у смислу члана 60 КЗ, како је то оптужницом окривљеном стављено на терет, имајући у виду одредбу члана 61 став 2 КЗ, којом је прописано да кривична дела управљена против личности што је и кривично дело разбојничка крађа могу учинити продужено кривично дело само ако је учињено према истом лицу, а што у конкретном случају није.

Испитујући првостепену пресуду у правцу жалбених навода јавног тужиоца,

Апелациони суд у Београду је нашао да су се у радњама окривљеног које су описане у изреци пресуде стекла законска обележја бића два кривична дела разбојничка крађа из члана 205 став 1 КЗ у стицају у смислу члана 60 КЗ, те да се као што се основано у жалби јавног тужиоца истиче на наведене кривично-правне радње не може применити институт продуженог кривичног дела. Наиме, у конкретном случају, различитост личности оштећених чини ова кривична дела засебним целинама, те у радњама окривљеног није могуће тражити нужне елементе који би оправдавали примену конструкције продуженог кривичног дела. Надаље, природа кривичног дела разбојничка крађа из члана 206 КЗ као сложеног кривичаног дела састоји се од крађе из члана 203 КЗ у којој је окривљени затечен, па у намери да украдену ствар задржи употреби силу против лица или претњу да ће напасти на живот или тело, је таква да се њоме повређују највиша лична добра грађана, живот, телесни интегритет и слобода, која су везана за личност човека, због чега конструкција продуженог кривичног дела није могућа када су у питању кривична дела којима се нападају ове вредности, а односе се на различите оштећене, имајући управо у виду потребну јачег кривично-правне заштите, због чега су основани жалбени наводи јавног тужиоца којима је указао на повреду кривичног закона, а коју је Апелациони суд у Београду на наведени начин отклонио.

Дакле, како је чињенично стање у конкретном случају правилно и потпуно утврђено, из свих изведених доказа на главном претресу, а које је првостепени суд детаљно и свестрано оценио у образложењу, како појединачно тако и у међусобној повезаности, овај суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање применио кривични закон, налазећи да се у радњама окривљеног стичу законска обележја бића два кривична дела разбојничка крађа из члана 205 став 1 КЗ у стицају у смислу одредбе члана 60 КЗ, те је за тако квалификована кривична дела окривљеном утврдио појединачне казне затвора и осудио га на јединствену казну затвора као у изреци ове пресуде.

Имајући у виду напред наведено, након преиначења пресуде у погледу правне оцене дела, Апелациони суд у Београду је применом одредби члана 54 КЗ, приликом одмеравања појединачних казни за два кривична дела разбојничка крађа из члана 205 став 1 КЗ на страни окривљеног ценио олакшавајуће околности, а које је утврдио и првостепени суд у побијаној пресуди и то да је окривљени млад човек рођен 1988. године, без имовине, док је од отежавајућих околности имао у виду да је више пута осуђиван због различитих кривичних дела као у извештају из казнене евиденције, а који је детаљно наведен у образложењу побијане пресуде, уз чињеницу да је осуђиван за кривична дела извршена са умишљајем више од два пута, па налази да су испуњени услови за примену члана 55а КЗ, те је окривљеном утврдио казну затвора у трајању од по 5 (пет) година и 7 (седам) месеци за свако појединачно кривично дело, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, налазећи да ће се овако одмереном кривичном санкцијом у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела и на тај начин остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција. С друге стране жалбом браниоца окривљеног се не указује на околности које првостепени суд није оценио или није у довољној мери ценио, а које би биле од значаја за другачију одлуку о кривичној санкцији, па је жалба оцењена као неоснована.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП и члана 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар – виши саветник
Слађан Лазић, с.р.

Председник већа-судија
мр Сретко Јанковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић